

חוק תשלומי הפרשים על מטבע חוץ, תשט"ו — 1955 *

1. בחוק זה —

הגדרות

„תקנות ההגנה“ — תקנות ההגנה (כספים), 1941¹ ;

„התקנה האוסרת“ — תקנה 6 לתקנות ההגנה ;

„מטבע חוץ“ — מטבע זר בלשון תקנות ההגנה ;

„מחזיק“, לגבי מטבע חוץ, לרבות אדם שחלות עליו הוראות תקנות המשנה (1) (ב), (2) (ב) ו־ (2) (ב) לתקנה האוסרת ;

„מפקח“ ו־ „סוחר מוסמך“ — כמשמעותם בתקנות ההגנה.

2. (א) אדם שביום י"ח בשבט תשי"ב (14 בפברואר 1952) (להלן — היום הקובע) החזיק מטבע חוץ, ישלם לאוצר המדינה את ההפרש שבין מחיר המטבע שהיה קיים ביום שהמטבע הגיע לידיו לבין מחירו כשהוא מחושב לפי השער של לירה ישראלית אחת לדולר אחד של ארצות הברית (להלן — השער החדש) ; נרכש המטבע במחיר שהתיר המפקח, ישלם את ההפרש שבין המחיר שבו נרכש המטבע ובין מחירו כשהוא מחושב לפי השער החדש.

תשלום
הפרשים

(ב) מי שקיבל מאדם לאחר היום הקובע מטבע חוץ שניתן לאותו אדם — על ידי או על ידי אחר על חשבונו — לפני היום הקובע, יראוהו כאילו החזיק אותו סכום מטבע ביום הקובע, אם לא היה אותו אדם חייב בתשלום הפרשים לפי סעיף זה על אותו סכום מטבע.

3. (א) אדם שביום מן הימים, בתקופה המתחילה ביום י"ח בסיון תשי"ג (1 ביוני 1953) והמסתיימת ביום ו' בטבת תשט"ו (31 בדצמבר 1954) (להלן — התקופה הקובעת), החזיק מטבע חוץ, ישלם לאוצר המדינה את ההפרש שבין המחיר של סכום המטבע הגדול ביותר שהחזיק ביום מן הימים כאמור (וליום כזה ייקרא להלן — יום ההפרש) כשהוא מחושב לפי השער החדש בתוספת שמונים אחוז לאותו מחיר, לבין המחיר של אותו סכום המטבע כשהוא מחושב לפי השער החדש ; נרכש המטבע במחיר שהתיר המפקח, ישלם את ההפרש שבין המחיר שבו נרכש המטבע ובין מחירו כשהוא מחושב לפי השער החדש בתוספת שמונים אחוז לאותו מחיר.

תשלום הפרשים
סיוותרים

(ב) מי שקיבל מאדם לאחר תום התקופה הקובעת מטבע חוץ שניתן לאותו אדם — על ידי או על ידי אחר על חשבונו — לפני תום התקופה הקובעת, יראוהו כאילו החזיק אותו סכום מטבע בתוך התקופה הקובעת בנוסף על הסכום שהחזיק ביום ההפרש, אם לא היה אותו אדם חייב בתשלום הפרשים לפי סעיף זה על אותו סכום מטבע ; הוראת סעיף קטן זה לא תחול אם הסכום ניתן לאותו אדם אחרי יום ההפרש.

4. ההפרשים שיש לשלם לפי סעיפים 2 ו־3 ישולמו תוך שלושה חדשים מיום תחילתו של חוק זה.

מועד התשלום

* נתקבל בכנסת ביום י' בסיון תשט"ו (31 במאי 1955) ; הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 236, תשט"ו, עמ' 142.

¹ ע"ר 1941, תוס' 2 מ"ס 1138, עמ' 1380.

- (1) מטבע חוץ שנמכר לשר האוצר ;
- (2) התמורה במטבע חוץ שנתקבלה מיצוא סחורות והנמצאת, באישור המפקח, ביד סוחר מוסמך שהוא בנק ;
- (3) מטבע חוץ שהועבר לישראל על ידי תושב חוץ ומופקד על ידיו, באישור המפקח, בידי סוחר מוסמך שהוא בנק ;
- (4) אדם שנכנס לישראל כדין על פי אשרה ורשיון לישיבת מעבר, לישיבת ביקור או לישיבה ארעית בהתאם לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952, אורח ישראלי היושב ישיבת קבע מחוץ לישראל ושוהה בישראל תקופה שאינה עולה על שלושה חדשים מיום כניסתו וכן עולה לפי חוק השבות, תשי"א—1950, במידה ששר האוצר, או אדם שנתמנה על ידיו כאמור בתקנת משנה (3) לתקנה האוסרת, פטר אותם מהוראות התקנה האמורה ;
- (5) אדם ששר האוצר פטר אותו מהוראות התקנה האוסרת לפי סעיף 22 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"א—1950 ;
- (6) סוגי בני-אדם, או סוגי מטבע חוץ, ששר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, פטר אותם מתשלום הפרשים, כולם או מקצתם, והודעה על כך פורסמה ברשומות.

6. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

לוי אשכול
שר האוצר

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

² ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.
³ ס"ח 51, תשי"א, עמ' 159.
⁴ ס"ח 41, תשי"א, עמ' 120.

מספר 27

חוק האגרות (אגודות שיתופיות לאשראי), תשט"ו—1955 *

1. בחוק זה, "אגודה שיתופית לאשראי" — אגודה רשומה כמשמעותה בפקודת האגודות השיתופיות¹, שסויגה על ידי רשם האגודות השיתופיות, לפי סעיף 10 (3) לפקודה האמורה, כאגודה שיתופית לאשראי.
2. (א) אגודה שיתופית לאשראי תשלם בחמישה עשר באפריל של כל שנה אגרה שנתית בשיעורים המפורטים בתוספת.

* נתקבל בבכנסת ביום י' בסיון תשט"ו (31 במאי 1955) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 233, תשט"ו, עמ' 123.

¹ תוקי א"י, כרך א', פרק כ"ד, עמ' 336.